

[Indenrigsministeren.]

Tid som den, vi i Øjeblikket lever i. Men det maa blive dette Partis egen Sag. Men for Venstres Vedkommende ved jeg i alt Fald, at der i de foreliggende Regeringsforslag intet er, der strider mod de Interesser og Synspunkter ude i Befolkningen, som Venstrepartiet er valgt til at varetage. Og netop fordi Forholdet er dette, tror jeg da ogsaa endnu paa, at disse Vælgersynspunkter vil trænge igennem, saa et Resultat til syvende og sidst opnaas.

Handelsministeren (Hauge): Jeg skal tillade mig at gøre enkelte Bemærkninger til det, der er fremført om de foreslaaede Bestemmelser om en Nedsættelse af Indlaansrenten i Banker og Sparekasser. Begge Udvalgsmindretal har modsat sig dette, og de optræder hvert for sig ved Modsættelsen som Værnere af Sparernes Renterettigheder, og de gør det samtidig med, at de kræver Foranstaltninger gennemført, hvorved Rentebyrden for Landbruget lettes.

Nu er det imidlertid en given Ting, at man ikke kan gennemføre en Rentesænkning i et Omfang som det, der er Tale om her, uden indgribende Foranstaltninger, hvorved Laangiverne, hvad enten disse er direkte eller indirekte Laangivere, maa give Afkald paa en Del af deres Renterettigheder, selv om disse kan siges at være nok saa velerhvervede. Men dette synes jo ikke at være blevet accepteret, selv om det er nok saa indlysende, af Oppositionen, uagtet den selvfølgelig maa erkende, at dersom Landbrugets Gældsbyrde er for stor — og derom er der formentlig ikke nogen videre Uoverensstemmelse —, maa man tage Konsekvensen deraf, og Konsekvensen er, at man enten maa gaa til en Formindskelse af selve Gældsbeløbet eller til en Lettelse i Gældens Forrentning. Andre Veje at fare gives der faktisk ikke med Hensyn til Lettelse af Landbrugets Gældsbyrde.

Hvad nu selve Gældsformindskelsen angaar, har jeg ikke hos Mindretallene set nogen Antydning af Forslag ud over dette, at Venstre i Betænkningen giver til Kende, at det er Venstres Mening, at Kroneværdien yderligere bør forringes. Men da man paa Forhaand ved, at andre Partier ikke vil medvirke dertil, saa er Tilkendegivelsen faktisk kun en Gestus. Det konservative

Mindretal gør ikke denne Gestus, og det har formentlig sin Aarsag deri, at de Konservative endnu har smertelige Erindringer om, hvad det betød, at det sammen med Venstre i 1932 satte igennem, at Kroneværdien blev slækket.

Det kan altsaa fastslaaes, at ud over visse Akkord- og Moratoriebestemmelser, som endda kun Mindretallets Venstre i Realiteten tiltræder, stiller Oppositionen sig paa det Standpunkt, at selve Gældsbeløbet skal forblive urørt. Jeg kan nemlig ikke tage Venstres Antydninger, Krav, hvad man nu vil kalde dem, om, at Kroneværdien bliver sænket, som et virkelig fuldgyldigt Udtryk for, at der kan forventes gennem dette nogen Hjælp til Landbruget med Hensyn til Lettelse af Gældsbyrden; og naar det kommer til Stykket, ved Venstre og maa Venstre erkende, at Vejen faktisk er ufarbar af Hensyn til baade ydre- og indrepolitiske Forhold, og at det til syvende og sidst vilde blive værst for Landbruget selv, om man fulgte Venstres Anvisninger, som der her er Tale om.

Men det kan ogsaa fastslaaes, at Oppositionen ikke stiller Krav ud over, hvad Regeringen har foreslaaet med Hensyn til Lettelse af Rentebyrden, hvad enten Lettelsen er foreslaaet som en permanent eller som en midlertidig Foranstaltning. Man tiltræder Forslaget om Konvertering, hvorved Renten nedsættes fra 4½ eller 5 pCt. til 4 pCt., men herudover har intet af Mindretallene givet blot Antydning af, at de vil gaa ind for en Lettelse af Rentebyrden. Derimod gaar de positivt imod, at der ydes en Rentelettelse paa 1,3 pCt., saaledes som Regeringen har foreslaaet, og dette finder jeg er særdeles mærkeligt, særlig naar Hensyn tages til, hvad der er fremført af Rentelettelseskrav over for Regeringen. Jeg skal blot minde om, hvad Bestyrelsen for De samvirkende danske Landboforeninger i de første Dage af Maj i Aar stillede Krav om. Under en helsides Overskrift i „Fyens Tidende“ for 3. Maj, lydende saaledes: „Nu maa der handles, om kort Tid er det for sent“, fremføres det under Punkt 2, under Henviisning til allerede fremsatte Krav om en effektiv Rentelettelse Forlangende om, at der gennemføres en samlet Saneringsplan for Landbrugets nuværende Gældsforpligtelser, hvor Gælden overstiger Panteværdien